

İnsanın Sevgisizlik Hâlleri Bağışlanmalı mıdır..

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

Gerek inanç dünyasında gerek akıl dünyasında yazıya geçirilmiş öyle güzel sözler vardır ki, bazıları beni çok düşündürür.

Özellikle sevgi, insan sevgisi ve insana yönelen sevgi üzerine söylenenler..

Çoğu, bazı sözcüklerin sıra dışı sedaları eşliğinde dile getirilen boş sözlerdir..

Ardarda sıralanan sözcüklerin kulağa bıraktıkları tını hoşta gider..

Akıl dünyasında söylenenler de rasyonel / araçsal akla yönelerek, örneğin

“bağışlamak en büyük intikamdır” mealinde, bir şeyler der.

Bu sözü, benim rasyonel aklım alabildiğine hesaplı ve riyakâr bulur ve anlayamaz.

Bilirim ki bağışlamak, unutmak anlamına da gelebilir;

bu ise muhatap tarafı daha bir yüreklendirir.

Çünkü kendinizi aptal konumuna indirmiş durumda yenisini bekler gibi durmaktasınızdır.

Bu konumda iseniz çok beklemeden istediğiniz şeyi alırsınız.

Bunu size verecek pek çok akıllı pusuda beklemektedir.

“Bağışlama”nın ötesinde bir şey yapabilecek konum ve güçte değilseniz.. de, rol yapmaya ne gerek var.

Huzur, insanın kendini kandırdığı mahâllere uğramaz..

Bağışlamak gerçekten zor gelmiyorsa;

bunun konum ve güç durumunuza bağlı olduğunu zaten biliyorsunuz, demektir.

Olan / biten / yapılan her neyse, size zaten değmemiştir bile..

Bu durumda da, bağışlama ediminin herhangi bir erdem niteliği ile zorunlu ilintisi yoktur..

İnanç dünyasının hamarat öğreticileri ise, bağışlamanın en büyük erdem olduğunu size anlaşılır kılmak için epey ter döker.. Dünyada verilen zaman çok azdır, “tülbent kuruyuncaya kadar” size yapılanı unutmamalısınız ki.. iyi bir insan olduğunuz dıştan bakınca, anlaşılınsın.

Bağışlama ediminde sadece Allah’ın rızasını kazanma düşüncesi varsa..

edimin değerini, dıştan nasıl görüldüğünden bağımsız olarak, sadece Allah bilecektir.

Ancak bu yolda gayretkeş kimi dindar görünümlülerin insan sevgisinden hiç haberli olmadıklarını da, deneyimlerime dayanarak rahatça, söyleyebilirim.

Fiili / aktüel dünyada, SEVGİ sözcüğüne yüklenen anlam yelpazesi çok geniştir; sözün gelişi diyelim ki, insan varlığında SEVGİ sözcüğünün bağlamını

- % 60 oranında nefsin hevâ ve hevesinin,
- geri kalan % 40’ ın, dörtte üçünü Emperyalist – Siyonist Yahudi dünyasının egemen aklının,
- dörtte birini de kendi insanî yaratılış çapında kalmaya çalışan doğal fitratın bağlı kalmaya çapaladığı İslâm Ahlâkı sabitelerinin

fiili olarak ortaya çıkardığı DEĞER ÖBEKLERİ’nin (değer kümelenmelerinin) oluşturduğunu düşünelim..

Ancak, verilen örneğe dikkatli bakılırsa..

hevâ ve heveslerin de egemen Siyonist - Yahudi aklının izinde olduğu..

toplumda günümüz Çağdaş – Modern – Birey (yani soy bağıını yitirmiş – soysuz) tanımlı insan sayısının çok daha fazla olduğu gerçeğinin, kabul edilmesi zorunlu olan sosyolojik bir gerçeklik olduğu görülecektir.

Dünya nüfusunun Nefs'inin görsel ya da basılı medya ve

Emperyalist – Siyonist Yahudi Akl'ının ürettikleri kuramlar – kavramlar ile alana indirilen fiili yöntem ve davranış teknikleriyle (toplum mimarisıyla) maymuna çevrildiği de görülebilecektir.

Bunların sonuçlarını, kentlerin varoşlarına kadar uzanan yerleşim yerlerinde, mahallelerde – komşuluk birimlerinde görebiliriz.

İnsanların giyimlerinde ya da eğlence anlayışlarındaki değişimlerden söz etmiyorum..

Aile Hekimliğine kadar inen “psikiyatri” muayene odalarından, kullanılan psiko-farmaka'nın hava - su gibi gerekli – vazgeçilemez olduğundan söz ediyorum.

Sıradan “aile kadınları” bunlar, hani o dillerden düşürülmeyen aileyi koruyan, evlatlarına kol-kanat geren, eli öpülesi fedakâr analardan söz ediyorum..

Psikiyatrik sorunlar günümüz dünyasında üst gelir grubu'nun “modern hastalığı” olmaktan çıkmış, ailelerin ekmek parasına, kısıtlı gelirine ortak olmaya evrilmiştir.

Ya da aile babası olan, kumara - alkole – uyuşturucuya gömülmüş maçoardan – “ağır abiler”den söz ediyorum..

Ya da söz etmiyorum da.. düşünebilen sorumluluk sahibi her aklın ilgilenmesi gereken alanları göstermeye çalışıyorum..

Yapılan araştırmaların bilinmesi ve okunması gerektiğini ..

gerçek toplumsal durum niteliği söz konusu olduğunda.. doğru söz ve rakamlara dönüştürülmesi gereken alanları,

İslâm Ahlâkı'nın da Felsefe Bilme Alanı'nda üzerinde geniş çaplı düşünce bağlamlarının kurulabileceği bir değer alanı olduğunu söylemeye çalışıyorum..

Konumuza dönersek, her bağlam kendi “sevgi” içeriğini kendisi tanımlar.

Sıradan “her kadının tektaş elmas / pırlanta yüzük taşıma hak ettiği” düşünülen bir dünyada,

bundan mahrum kalmayı sevgi ile aynı bağlamda değerlendiren ve de

çağdaş modernliğe ulaşmanın ölçüsü yapan ve

ana olan kadınla, gelin “sevgi” sözcüğünü tartışın.. başarabilecek misiniz bir bakın..

Bu bağlamda sevgi, cinsel sevgi düzeyindedir; nefsin ana konusudur ve de konuşma ancak bu hatta kalırsa sürdürülebilir, olabilecektir..

Cinselliğin – hevâ ve heveslerin egemen olduğu bir varlık – maymun insan,

sevgi konusunun Felsefe'nin kapsamına da alınabileceğini kabul etmeyerek..

“Anlamıyorsun..” nidaları eşliğinde kendini bir türlü anlatamadığını varsayarak patlarcasına..

“Senin sevgiye ihtiyacın yok.. ben sevgisiz yapamam” düzeyine inebilecektir.¹

¹ Karşılıklı bir konuşmada böyle bir cümleyi, Üni. ortamında 50'li yaşlarını yaşayan ve İngiltere'de Doktora eğitimi almış bir kadın öğretim görevlisi'nden duyduğumda.. ben de söz tükenmişti.. (devamı sonraki sayfada)

Nefs özellikle genç insanda, duygudur, tensel ateştir, dizginlenemez enerjidir, umuttur, gelecektir.. sonu gelmez gibi görünen yarınlardır..
Ve bunların hepsini tek bir sözcükte.. karşı cinse yönelen SEVGİ sözcüğünde birleştirir..
Yani genç insan böyle düşünür.. böyle hisseder ve bunu çok önemser.

Ve Modernist – Emperyalist – Siyonist Akıl.. tüm gücünü ve olanaklarını dünya gençliğinde nefse yönlendirir..
Bir insan en kolay ve zahmetsiz yoldan nefsi üzerinden ele geçirilebilir.
Bunu bugün Türkiye dâhil, her ülke doğrudan yaşamakta.

Genç insan için de sevgi değeri nefsin değeri olarak algılanır.
Sevgi değeri doğrudan tene iner ve intim bölgesine bağlanır.
Sevgi bir çırpıda cinsel coşku olmuştur.. önüne geçilemez.. dur durak bilmez..
Değer olanın pek çoğu nefis odaklı tanımlanır, yaşanır.
Evinde sevgi sorunu yaşadığını düşünen genç insan, gençliğin verdiği cesaretle sokakta sevgi aramaya ve .. sevginin her türlü sefaletini yaşamaya başlar..
Her aile sevgiyi sokakta arayan evladını da kurtaramaz..
Evlenip çocuk sahibi olsalar bile bu çocuklar kaybedilmiş ve kaybetmiş evlatlardır.

Yaşama nefsiyle başlayan bir insan çoğu kere yaşamın sonuna kadar da nefsiyle yaşamayı sürdürür. Kendi aklını ve kalbini bundan kurtaramaz.
Mutsuzdur, düşüncesizce mutsuzdur..
Sözde mutsuz evlerden kaçarlar.. mutsuz evler – evlilikler kurarlar..
yaşadıkları mutsuzluğu ürettikleri çocuklarına yaşatırlar..

Yani kısaca nefsleriyle yaşamayı seçen insanlar, kıçlarıyla yaşayan insanlar demektir.
Ve doğarlar ve büyürler ve ömürlerini yeni yeni yaşantı parçalarıyla sürdürürler ve ürerler.. ürerler..
Yani kıçlarıyla yaşayan insanlar sadece kendilerini üretirler.
Bir iken birden fazla olurlar, kendilerini çoğaltırlar.

Bu insanlar sonuçta hepimizin derdidirler..
Hepimizi meşgul ederler..
Kullanılmaya, mutsuz olmaya ve mutsuzluk üretmeye yatkındırlar..
Sevginin peşinde helâk olurken.. nasıl bir sevgisizlik yarattıklarını anlayamazlar.
Çoğu da çocuk iken sevgi mağduru olduğunu düşünen.. hep sevgi isteyen..
ama hiç sevgi veremeyen, bunu düşünmeyen.. aklını hiç kullanamayan insanlardır;
sevgileri talepkâr, mahkûm eden / kendine bağlı tutan, bilerek ya da bilmeyerek yakın duran çocuğa yaşam hakkı tanımayan ana-baba olurlar.

Çoğu kez de fiziksel şiddet eşliğinde, cinsel sevginin peşinde kendilerini helâk ederken

Karşımda, sevgi keyfiyetinin her insanda ontolojik / varlıksal bir değer olduğunu bilmeyen ya da bu bağın yitirilebileceğini düşünen bir insan duruyor ve gözlerimin içine bakarak bana bunu söyleyebiliyordu; bedenimin bir anda buz gibi olduğunu hâlâ hatırlayabiliyorum.
Yani, üni. ortamlarında da bilim unvanları taşıyan “teneşir horozları” sadece erkekler arasından çıkmıyor..

O sırada kendisinden tam 10 yıl daha gençtim.. kendini dağıtmak üzere olan ve yalnız yaşayan bir kadın yüreğine değmeye, dost olmaya çalışıyordum. Buna değer bir kadın olduğunu düşünürdüm..
Yazmakta olduğum anılarımda, yaşadığım her örnek olayı, Allah izin verir de kitabımı tamamlayabilirsem, anlatacağım.

- aile kavramının kapsayıcı ve koruyucu bağlamından,
- anababalar ile büyük anababaların bilge yaşam davranışlarından, taşıdıkları değerlerden, verebileceklerinden - olanaklarından,

hem kendilerini hem de ürettikleri çocuklarını mahrum bırakırlar..

Yaşamlarında en büyük zararı da böylece kendi ürettikleri çocuklara verirler..

Peki.. kızılarıyla yaşamaktan öte yaşamdan bir şey anlayamayan bu genç erişkinler, kendilerinden öte.. geride bıraktıkları aileye zarar vermezler mi..

Verirler..

Bu da başka bir bağlamda ele alınırsa.. daha anlaşılır olacak diye düşünürüm.

Dünya yaşamını kalp ve beyin bütünlüğünde kavrayabilen insanlar nefleriyle yaşamaktan öte yaşam tanımayan bu maymun - insanların yarattıkları sevgisizliği bağışlayarak doğru, iyi ve güzel olana ulaşabileceğini düşünebilirler mi..

Evet dersiniz.. yakınınızda yörenizde kıcıyla yaşayan tek bir insan bile tanımadığınızı, izninizle, söylemek isterim..

Bu insanlar kendi neflerinde boğulan insanlardır.

Ne gençlikleri ne de yaşlılıkları değer olan bir şey taşır; kendilerine yanan her insanı tüketirler..

Böyleleri sevgi gömleğini sırtına takmış Şeytan'ın muntika temsilcileri kimliğinde aramızda dolaşanlardır.

Cümlemizin sevginin değerini bilen insanlardan olmamız dileği ile Allah'a emanet olun.